

derlige Hemmelighedsfuldhed, den besynderlige Tavshed, som den højtærede Finansminister saa længe udviste, hver Gang Talen var om den forestaaende Finansreform. Det er i alt Fald blevet de andre Kræfter, som ere blevne de udslagsgørende. Det Kompleks af Skattelove, hvis mindre Halvdel vi fik i Fjor, og hvis større Halvdel nu foreligger, er ikke udarbejdet efter engelsk, men efter tysk Mønster; det er ikke Lloyd George, men Bethmann-Holweg, som har været den højtærede Finansministers Forbillede, det er ikke den moderne tænkende, liberale engelske Bourgeois, som har inspireret dette Lovgivningsarbejde, men den preussiske Junker. Et enkelt af de nye Lovforslag er jo en ligefrem Oversættelse af en af de sidste tyske Skattelove og tilmed, saa vidt jeg ved en flygtig Sammenligning har kunnet se, en ret daarlig Oversættelse.

Overfor hele den lange Række af Skattelove, som vi baade i Fjor fik, og som vi nu faa, er der to forskellige Synsmaader, som vi maa anlægge, den fiskale og den sociale; vi maa spørge: Hvor meget kunne de ventes at ville bringe ind i Statskassen? og vi maa dernæst spørge: Hvordan ville de ramme Befolkningen? Drøftelsen af det første af de to Spørgsmaal hører nødvendigvis hjemme her, thi før vi ere klare over Svaret paa dette Spørgsmaal, kunne vi ikke have nogen grundet Formodning om, hvorvidt disse Skattelove virkelig kunne tilvejebringe den lovede Balance. Men ogsaa den sociale Side af Skattespørgsmaalet skal jeg tillade mig lidt senere at gøre nogle faa mere periferiske Bemærkninger om, idet jeg saa forbeholder mig at vende tilbage hertil under den senere specielle Debat om Skattelovene.

Den samlede Indtægtsforøgelse fra sidste Aar regnes at ville blive en Merindtægt paa ca. 8 Mill. Kr., den lange Række af Skattelove fra i Aar — og jeg medtager i denne Forbindelse ogsaa Kultoldens Bibeholdelse og Posttaksternes Forhøjelse, som jo ere rene Skatter, — regnes at skulle indbringe ca. 12 Mill. Kr. Tilsammen ere vi altsaa i Løbet af disse to sidste Samlinger oppe paa en Forøgelse af Skattebyrden med ca. 20 Mill. Kr.; det vil i Gennemsnit sige ca. 35 Kr. for hver Familie bestaaende af 5 Personer. Det loves der, men om nu ogsaa disse Love ville holde de Løfter, der gives Statskassen, er et stort Spørgsmaal. Jeg stillede mig sidste Aar meget skeptisk overfor de bebudede finansielle Virkninger af Statsbanetaksternes Forhøjelse, og jeg maa tilstaa, at jeg stadig nærer stærk Tvivl i saa Hen-

seende. Jeg betragter det selvfølgelig ingeniunde som udelukket, at Statsbanernes Overskud — regnet paa den gamle Maade, uden Hensyn til den foreslaaede Afskrivningsprocent, hvis Størrelse i øvrigt er ret omtvistelig — vil stige med et Beløb som det beregnede. Men det kan lige saa godt være paa Trods af som paa Grund af de vedtagne Takstforhøjelser, nemlig som en Følge af den almindelige Stigning i de økonomiske Konjunkturer. Vi finde paa det sidste Statsregnskab en Stigning i Banernes Overskud med en halv Million ud over det foregaaende Aar. Denne Stigning skyldes udelukkende den normalt forøgede Trafik. Det er et Spørgsmaal, om vi ikke naaede lige saa langt i fiskal Henseende, hvis vi lod den naturlige Bevægelse fortsætte sig og undlod at lægge den vedtagne Takstforhøjelse paa.

Jeg vil for øvrigt benytte Lejligheden til at stille et Par Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister. Hvordan gaar det med den nye Personbanegaard i København? De Herrer ville erindre, at de nye Persontakster først kunne træde i Kraft, naar den aabnes. Og efter Trafikministeriets egen Beregning, som jeg i øvrigt ingeniunde godkender, skulde hver Dag, der saaledes hengaar, koste Statskassen mellem 5 og 6,000 Kr. Det Sløseri, der er foregaaet foran paa Vesterbro, har altsaa været Staten en dyr Fornøjelse. Men jeg vil dernæst gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes det gaar med Indregningen af Godstaksterne overfor Udlandet. Thi før den har fundet Sted, kan Forhøjelsen af de indenlandske Gods- og Kreaturtakster som bekendt ikke træde i Kraft. Her regnes hvert Døgn Udsettelse at bringe et Tab af ca. 5,000 Kr., om jeg ikke husker meget fejl!

Det samme, der gælder med Hensyn til Jernbanetaksternes Forhøjelse, at den meget let kan blive en fiskal Skuffelse, gælder ogsaa for Forlystelsesskatten. Den kan ogsaa let komme til at bringe en højst ubehagelig Overraskelse. Det hedder sig, at Erfaringerne fra de første Uger tyde paa, at de Forventninger, man har stillet til denne Skat, have været meget overspændte. Fra sagkyndig Side er det sagt mig, at Besøget i visse Biografteatre siden Skattens Indførelse er gaaet ned med Halvdelen. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister i dette Øjeblik er i Besiddelse af Midler til at bekræfte eller afkræfte disse Antagelser. I saa Fald vil det sikkert interessere dette høje Tings Medlemmer overordentlig meget. Men jeg maa tillige erindre om, at Forlystelsesskattens Provenu